TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Maanviljelijät puristuksessa

Amerikan maanviljelijöiden nykyinen asema muistuttaa paljon sitä tilaa, missä maatavilje-levä ja maataomistava väestö oli kolmekymmentä vuotta sitten. Silloin rautatiekorporatsionien luvattuna nousuaikana farmarit pakotettiin ensimäisen kerran itsenäiseen esiintymiseen valtiollisesti ja taloudellisesti. Rautatiekorporatsionien harjoittama kiristävä politiikka "uudistettiin" kuitenkin hetimiten kun suuret Pacific-radat olivat valmistuneet ja hallituksen puolelta ryhdyttiin koko kansakuntaa käsittäviin järjestelytoimenpiteisiin kaikenlaisten komissionien ja erikoisesti valtioiden välisen kauppakomissionin perustamisen kautta. — Lainsäädännöllä yritettiin rekuleerata rautateiden toiminta ja turvata tavaran lähettäjiä ja erikoisestsi farmareita. Tähän poliittiseen "uudistamiseen" sammuivat maanviljelijäin itsenäiset valtiolliset harrastukset ja ne suuntautuivat vain keskinäisten osuusliittojen ja muiden keskinäisten yhdistyksien perustamiseen.

Amerikalainen maanviljelijä on kulkenut voimakkaan individualismia synnyttävän historiallisen kehitysjakson läpi ja heidän pikkuporvarilliset harrastuksensa ovat nujertaneet kaikki yhtenäiset luokkaesiintymiset. Keskiluokkalaisten asema politiikassa on aina onneton. Ne joutuvat usein suurkapitalististen puolueiden hännäksi ja niiden politikoitsijoiden huiputettavaksi.

Valtiollinen käymistila, mikä vallitsi populistipuolueen syntymäaikoina on nyttemmin uudistunut, mutta paljoa voimakkaampien yhteiskunnallisten syiden johdosta. Uutta yhteiskuntataloudellista taustaa vastaan nähdään vaikutukseltaan ja luonteeltaan toisenlainen tyytymättömyyden liike amerikalaisen maataviljelevän väestön keskuudessa.

Viime syksynä, farmareille peräti epäedullisella ajalla, laski viljan hinta yleensä. Maanviljelijät Montanassa osottavat tilastoilla, että vehnäbushelin tuotantokustannukset nousevat suuremmaksi kuin mikä sen markkinahinta on. Karjankasvattajat ovat joutuneet yleensä vuoristovaltioissa kireään asemaan. Autotrokit ovat suistaneet hevosten kasvattajat liikkeestä. Maidon kuletuskustannukset ovat kohonneet niin, että kuluttajien kukkaro ei tee mahdolliseksi pulittaa hintaa, josta tuottajatkin saisivat hyötyä tuottavan osan. Nautakarjan kasvattaminen on käynyt vähemmän tuottavaksi kuletuskustannuksien kohoamisen kautta. Erittäin valaisevana esimerkkinä kerrotaan erään farmarin kohtalo, joka lähetti vaununlastin karjaa Chicagoon ja kun kaikki ympäri käytiin, ei farmari tullut saamaan senttiäkään lähetyksestä itselleen hyödyksi. Tämä on ollut tietysti poikkeus yleisestä säännöstä, mutta se kuvaa valaisevasti todellista puristusta, jonka alaisena maanviljelijät ja karjankasvattajat nyt joutuvat elämään.

Politikoitsijat, jotka elävät maanviljelijöiden vaikutuspiirissä, ovat puhuneet paljon siitä, miten kongressin tulee kiinnittää vakavaa huomiota tähän kysymykseen. Maanviljelijöiden avustamisesta ja heitä helpottavasta lainsäädännöstä pidetään paljon suukopua. Mutta kaikki tahtoo rajottua vain siihen.

Siitä syystä maanviljelijöiden tyytymättömyys suuntautuu non partismiin ,itsenäiseen farmarien politiikkaan. Mutta tämä liike ei ole voinut halkaista itselleen selvää suuntaa maanviljelijöiden erilaisen yhteiskuntataloudellisen aseman takia. Pikkuporvarilliset piirteet jarruttavat liikkeen edistymistä sekä teoreettisessa selvyydessä että myöskin käytännöllisessä toiminnassa. Viime vaalit osottivat tämmöistä haparoimista ja siitä johtui, ettei tulokset olleet kovinkaan loistavia.

N. Dakota on ainoa valtio heidän hallussaan. Nyt liikettä laajennetaan Nebraskaan. Siellä on liiton vaikutuksen alaisena 27 kauntia ja noin 40,000 jäsentä. Liiton vastustajat esiintyvät täydellisellä luokkatietoisuudella ja heidän toimintansa pohja on tässä suhteessa eheä. Sitä ei voi sanoa nonpartisteista . Heidän keskuudessaan puhutaan yksimielisyydestä puoluepyyteiden yläpuolella ja joudutaan kaihottelemaan solidaarisuutta, joka yhdistäisi erilaisessa talo. dellisessa asemassa olevat suurkapitalismista kärsivät ihmiet vain aatteellisen harrastuksen pohjalla. Kuvernööri Frazier esim. pitää kauniin puheen siitä, kuinka hyvä säästäväisyys valtiopolitiikassa on, ja kehoittaa noudattamaan tätä hyvettä. Tämän hyveen noudattamisen kautta luullaan mahdolliseksi rajoittaa rautatiekomppanioiden kiskominen perustuslakien säätämiin rajoihin. Kongressille tehdään anomuksia viljan hintojen uudelleen järjestämiseksi ja "hyvien" politikoitsijoiden huomiota kiinnitetään farmarien yhä enemmän suurpääomasta riippuvaiseksi käyvään asemaan.

Mutta nämä eivät riitä ratkaisemaan mitään yhteiskunnallista pulmaa. Itsenäinen maanviljelijä on enää vain historiallinen tosiasia. Se ei voi olla mahdollista tänään Amerikassa. Asettuminen konetuotantoa ja edistyneimpiä kuletusneuvoja vastaan on tarttumista historian pyörään, joka murtaa siihen kiinnitarraavan käsivarren. Alkuperäinen tuotanto on kuitenkin itsenäisen pikkuviljelijän taloudellinen peruste. Maanviljelijöiden harrastukset vapautua suurpääoman ikeenalaisuudesta on mahdollista vain siten, että he yhdistävät kohtalonsa palkkatyöväen nouseviin voimiin. Farmareita nyt rasittavat kiinnitykset ja luoton puute ovat seurauksena itse kapitalistisen tuotantotavan kehittämästä ja laajentamasta finanssiryhmien ja rahapääoman vallasta. Ja siitä syystä farmarien puristus ei enää ole tilapäistä kuten ennen aikoina joskus, mutta se on kroonillista ja kestää kunnes pääomien keskittyminen ja siitä seurauksena oleva tuotannon laajentuminen ja uudistuminen sekä suurempien joukkojen proletarisoituminen on saavuttanut asteen, joka tekee reformismissa hapuilevillekin selväksi ,ettei edes maannviljelijöiden asema enää kapitalismin aikana voi muodostua riippumattomaksi. Ja se on lyövä uudet suuntaviivat Amerikan maanviljelijöiden politiikalle.

S. S. JÄRJESTÖN KESKUSVIRASTON UUSI OSOITE

S. S. Järjestön sihteeri Henry Askeli ilmottaa meille, että järjestön keskusviraston uusi osote, alkaen tammik. 18:sta päivästä on: 3323 North Clark St. Kokonaisuudessaan on osote: Finnish Socialist Federation, 3323 N. Clark Street, Chicago, Ill.

Osastot ja toverit kaikkialla ottakoot tämän huomioonsa.

OSASTOJEN VIRKAILIJOIDEN HUOMIOON OTETTAVAA

Olemme julaisseet lehdessä edustajakokouksen päätökset — muutamia useampiakin kertoja. Osastojen virkailijoiden on ne tarkasti otettava huomioonsa ja esitettävä niissä esitetyt asiat osastojensa kokouksissa. Järjestön toiminnan tarkka seuraaminen on tärkeä yhteistoiminnan edistämiseksi ja elvyttämiseksi.

Edustajakokouksessa tehtiin m. m. päätös, jolla kehotetaan osastoja tammikuun loppupuolella viettämään iltama Suomen vallankumouksen muistoksi ja keräämään näiden juhlien kautta avustusta Suomen punaorvoille ,jotka hädän ja puutteen keskellä yhä joutuvat kärsimään valkoisen terrorin hirmuvaltaa. Tämän asian tulisi kaikkien osastojen ottaa huomioonsa ja valmistaa iltamat punaorpojen avustamiseksi. Jos ei iltamaa enää ehdittäisi toimeenpanna tammikuun aikana, voidaan se järjestää seuraavassakin kuussa. Joka tapauksessa osastojen olisi toimittava tässäkin aiassa.

PUUTAVARATEHTAILIJOIDEN POLITIIKKAA

Puutavaran hinta on moninkertaistunut viime vuosien aikana. Seurauksena on ollut asuntopula, vuokrien kallistuminen ja maanviljelijöiden hätää tuottava velkaantuminen. — Maanviljelijät valittavat, että heidän on mahdoton menestyä kun puutavaran hinta tekee kaikkien rakennuksien uudistamisen mahdottomaksi.

Kysymys on herättänyt suurta huomiota viime vuosina. Että puutavaran hinta parin vuoden sisällä nousee useammalla sadalla prosentilla, on käynyt käsittämättömäksi. Senaatin komitea on tutkinut asiaa. Federal Trade komissionin on täytynyt tarttua asiaan. Se on pannut toimeen tutkimuksia. Ja tutkimuksen tulokset osottavat hyvin kuvaavia tuloksia. Käy selville, että puutavaraparoonit ovat järjestyneet ja salassa toimineet tarkoituksella päästä hallituksen asettamista veroista, kohottaakseen sodan tuottaman tilanteen ja puutavarakysynnän johdosta hintoja entistä korkeammaksi. Komissioni on havainnut, että kapitalistit ovat kirjoittaneet salaisia kirjeitä toisilleen, varoitelleet toisiaan selittämästä yhteisiä tarkoituksia liian suoraan. Samaan suunnitelmaan kuuluu myöskin työläisten kontrolleeraaminen ja niiden palkkojen alentaminen. Voitot lisääntyivät huimaavasti. Tuhannen lautajalan valmistuksen kautta saatiin m. m. Eteläs-sä v. 1917 $6.42 voitto, mutta viime vuonna johonkin aikaan voitto oli jo $26.65. Muuan Weyerhaueser trustin liikkeenhoitaja St. Paulissa kirjoittikin viime syyskuussa sen johdosta kun he olivat saaneet lattialaudasta $93.00 tuhannelta jalalta Nebraskassa, että "minä en käsitä sitä ollenkaan, mutta päätän, että joko minä olen hullu tai sitte koko muu maailma on hulluna".

Puutavarakapitalistien toimenpiteet hinnan kohottamiseksi ja työläisten tuotantoon sitomiseksi, sanalla sanoen, heidän riistämisensä, menestyi niin mainiosti, että se heistä itsestäänkin tunnusti "hulluudelta" ja että heidän sen johdosta jo täytyi mielipiteensä ilmaista, että todellakin tämä maailma on hullu, kun se sallii muutamien noin keinotella ja rikastua työväenluokan työstä ja riistosta.

Reformipuuskan innostamat kongressimiehet uhkaavat nyt kovasti saattaa nämä "salaliittolaiset" syytteeseen ja rangaistukseen. Näissä piireissä kyllä tiedetään puutavarakapitalistien häikäilemätön peli. Mutta näiden tietoisuus ei pelätä kapitalisteja.

Toisin on moniin työläisiin nähden. On paljon työläisiä, jotka ovat "neljän ällän" uskollisia kannattajia, surevat sahamyllyköomppanioiden huonoa asemaa kun niiden on täytynyt sulkea myllynsä ja kun ne eivät voi jatkaa liikettään. Monet mainitun yhdistyksen jäsenet ja työläiset kapitalistisen agitatsionin pimittäminä ja sokaisemina luulevat, että työttömyys, joka heitä nyt on kohdannut, johtuu puutavarakapitalistien huonosta taloudellisesta asemasta. Joillakin sahamyllyillä on kapitalistien levittämä valhe saattanut työläiset niin pauloihinsa, että he ensinnäkin puolustavat "uniota", joka on komppanioiden unio ja sen kautta tekevät lupauksia suostua palkanalennuksiin, jos sen kautta työt myllyissä uudelleen alotettaisiin. Kapitalistit ovat jätjestyneet yhteen unioon, pyrkivät palkan alennukseen ja työpäivän pidentämiseen kautta linjan, ja monilla paikkakunnilla ovat jo tehneet niin, mutta työläiset vielä uskovat näiden kapitalistien vilpittömyyteen ja siihen, että niiden ei todellakaan kannata maksaa työläisille palkkaa. Nämä työläiset ovat todellakin paljon jälessä oman asemansa ymmärtämisessä. Muuan I. W. W. järjestäjä kirjottaa lehdelleen Columbian jokivarsilta, jossa hän pitää säälittävimpänä juuri työläisten tietämättömyyttä ja kertoo kuinka ne kantavat "neljän ällän" nappia ja tosissaan säälittelevät komppanioita "uhkaavasta vararikosta".

Työläiset saavat olla vakuuttuja siitä, että puutavarakapitalistien "hullu" voittoilu ja työläisten kiristäminen jatkuu siihen asti kuin työläiset tulevat ymmärtämään ja tietämään tämän asian yhtä hyvin kuin sen nyt tietää yllä mainittu komissioneri. Vain työläiset voivat muodostaa "komissionin", joka tästä asiasta selvän tekee, sitä eivät tee kapitalistit.

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämisessä tule tapahtumaan!

Se sosialistipuolueen opportunistisuus

Tuontuostakin on s. s. järjestön oikeistolaisten taholta väitetty, että ne syytökset mitä vasemmistolaiset ovat tehneet sosialistipuoluetta ja sen johtajia vastaan heidän opportunistisuudestaan, ovat kokonaan perättömiä. Onpa esim. Raivaajan toimituksen taholta viittailtu sitäkin että sosialistipuoluetta eivät ole opportunistiseksi syyttäneet muut kuin suomalaiset vasemmistolaiset ja yleensä tässä maassa olevat ulkomaalaiset, sellaiset jotka ovat joutuneet eroon puolueesta. Raivaajan taholta on annettu ymmärtää että varsinaiset amerikkalaiset sosialistit, "jotka ymmärtävät Amerikan oloja ja minkälainen työväenliike parhaiten sopii tänne", eivät ole koskaan väittäneet että sosialistipuolue olisi opportunistien johdettavissa.

Viime aikoina on kuitenkin New York Call'in yleisön osastossa ollut tuhkatiheään kirjotuksia, joissa on tehty puol. kohtaan juuri samallaisia syytöksiä kuin mitä suomalaisten vasemmistolaisten taholtakin on tehty. Benjamin Glassberg on parissakin kirjotuksessaan asiallisesti osottanut sen, että sosialistipuolueen johdossa ovat tällä kertaa opportunistiset ainekset ja tästä johtuu se että puolueen jäsenmäärä säännöllisesti pienenee. Ensimäisenä kirjoituksena, joka on julkaistu New York Call'in jouluk. 20 päivän numerossa lopettaa Grassberg sanomalla: "Puolueen jäsenmäärän säännöllinen pienenemінen on suoranainen seuraus sellaisesta (opportunistisesta) politiikasta. Sosialistipuolueen täytyy alkaa kulkea sitä polkua jota on viitottanut Kolmas Internationale, tai sitten häviä näyttämöltä. Mitään välitietä ei ole olemassa."

Toisessa kirjotuksessaan, joka on julkaistu Call'in tammik. 10 päivän numerossa, toteaa Glassberg sen, että puolueen johtomiesten päämääränä on ollut, ei suinkaan sosialistisen valistustyön tekeminen työläisten keskuudessa, vaan virkapaikkojen valtaaminen muutamille johtajille, jotka eivät aina ole olleet edes sosialisteja mielipiteiltään. Viimeisessä kirjotuksessaan sanoo Glassberg m. m. seuraavaa:

"Monet toverit ovat vaatineet, että Amerikan sosialistipuolueen tulisi pidättäytyä olemasta minkäänlaisessa tekemisessä Kolmannen Internationalen kanssa, koska, kuten toveri sanoi, "Meille on annettu potku vasten naamaa Kolmannen Internationalen toimeenpanevan komitean taholta". Nämät toverit, jotka ovat niin kauhtuneet Kolmannen Internationalen sosialistipuoluetta kohtaan harjottaman kritiikin johdosta, eivät ole ollenkaan kauhuissaan siitä vaikka ne meidän mat toverimme, joita me olemme valinneet virkoihin, kääntävät meille selkänsä ja antavat meille potkun. Päinvastoin, jos se suinkin on mahdollista, on näitä pettureita puhdisteltu ja nimitetty ehdokkaiksi uudelleen ja jos he ovat tulleet valittua virkaan uudelleen, niin on sitä ylistetty "voitoksi" työväenluokalle.

"Uudestaan ja uudestaan me olemme auttaneet virkaan sellaisia miehiä, jotka ovat pettäneet meidät heti kun ovat virkaan päässeet, eivätkä puolueessa olevat "politikoitsijat" ole oppineet tästä mitään. Heidän päämääränään ja tunnuslauseenaan on vieläkin saada sosialisteja valittua virkoihin keinoilla millä hyvänsä. Jos jotkut sosialismin periaatteet on luultu olevan vastenmielisiä "yleisölle" tai "sympatiseeraajille", niin ne ovat kiireesti pyyhitty pois meidän ohjelmastamme. New Yorkin valtiossa jätettiin valtiojärjestön perustuslaista pois kohta, joka pakottaa sosialistipuolueen vaalilistalla valitut virkailijat eroamaan toimestaan siinä tapauksessa jos he eivät noudata puolueen ohjelmaa ja määräyksiä; tämän pykälän poistaminen ollen seurauksena siitä kun sosialisteja erotettiin viime kevännä lainlaatijakunnasta.

"Sosialistipuolueen New Yorkin konventsioonissa toukokuussa 1920 jätettiin puolueen perustuslaista pois se kohta, jonka nojalla voidaan puolueesta erottaa sellainen virkailija joka on äänestänyt sotavarojen puolesta ja tämän tilalle hyväksyttiin sisällyksetön ponsi, jossa tyhjästi lausutaan meidän vastustuksemme sotaa vastaan yleensä. Kun sosialistiset edustajat olivat tulleet ensikerran erotettua New Yorkin lainlaatijakunnasta ja heidän paikkojensa täyttämiseksi pantiin toimeen ylimääräiset vaalit, niin puolueen taholta lähetettiin äänestäjille vaalikirjallisuutta, joissa kehotettiin uudestaan valitsemaan "teidän lainlaatijanne". Sanallakaan ei mainittu sosialisteista eikä sosialismista niissä vetoomuksissa mitä äänestäjille ennen ylimääräisiä vaaleja lähetettiin. Päinvastoin olivat vetoomukset osoitetut kaikille äänestäjille "poliittisista mielipiteistä huolimatta" ja niissä kehotettiin äänestämään "teidän ehdokkaitanne".

"Nyt tulee tieto, että Davenportin, (Iowa), sosialistinen majuri C. L. Bargwald, jonka valitsemista silloin pidettiin suurena voittona sosialistipuolueelle, on eronnut koko puolueesta ja leimannut sosialistisen enemistön kaupungin valtuustossa Leninin seuraajiksi, "joiden kanssa kukaan ei voi olla yhteistoiminnassa" "Minulla ei ole mitään tekemistä heidän kanssaan", kerrotaan majurin lausuneen. "Järjellisten ihmisten on aika erota heistä". Ja New York Timesille tullut tieto kertoo sosialistijärjestön siellä hajoavan.

"Mutta tämä Davenportin majurin petturuus ja puolueesta eroaminen ei ole puolueen jäsenille mikään kauhistus. He ovat siihen jo niin tottuneet. Ei ole kulunut pitkää aikaa siitä kun "toveri" Perkins, joka valittiin Buffalon kaupungin komissioneriksi, erosi puolueesta, koska hän pelkäsi menettävänsä virkansa senjälkeen kun sosialistiset lainlaatijat erotettiin lainlaatijakunnasta. Perkins nimitettiin ehdokkaaksi sosialistien toimesta, koska hänellä arveltiin olevan hyvät edellytykset tulla valituksi, vaikka kaikki tiesivät että hän ei ole sosialisti. Tosiasia on, että kun hän valitsemisensa jälkeen ensikerran tuli valtion toimeenpanevan komitean kokoukseen, hän selitti että hän tuli valittua toimeensa "kansan", eikä sosialistien äänillä.

"Ja niin me voimme nyt lisätä Bargwaldin nimen sille samalle listalle jossa on jo Lunn'in, Stitt Wilson ja monien muiden petturien nimet. Me emme voi näitä yksilöitä syyttää. Syy tähän voidaan panna puolueen opportunististen johtajien niskoille, johtajien jotka ovat aina olleet valmiit uhraamaan periaatteet virkapaikan hyväksi."

Näin puhuu yksi sosialistipuolueen johtomiehistä. Hän syyttää puoluetta juuri siitä mistä suomalaiset vasemmistolaisetkin ovat syyttäneet. Siitä nimittäin, että puolueen opportunistien johto on ollut valmis uhraamaan sosialismin periaatteetkin kunhan vain joillekin kellokkaille on saatu virkapaikkoja. Ja nämät virkaan valitut johtajat usein ovat olleet kaikkea muuta vain ei sosialisteja; sellaisia jotka heti virkaan päästyään ovat olleet valmiit kääntämään selkänsä puolueelle, jopa häpäisemään koko sosialistista liikettä, kuten teki Davenportin majurikin.

Mutta Glassberg enempää kuin muutkaan, jotka ovat Call'issa kirjoittaneet puolueen opportunistisuudesta, ei ole saanut näitä käsityksiä Työmiehestä eikä Toverista. He ovat ne saaneet kokemuksesta ja erittäinkin siitä kokemuksesta että puolueen jäsenmäärä yhä vain pienenee aikana jolloin sosialistiselle valistustyölle pitäisi työläisten keskuudessa oleman suuremmat mahdollisuudet kuin silloin on koskaan ollut Amerikassa.

Työmies.

TYÖVÄENUNIOT

Puhdistuminen suomal. i. w. w.-läisten keskuudessa

Jo pitemmän aikaa ovat radikaaliset, sosialistisen valtiollisen toiminnan hyväksyvät ainekset ja työväenryhmät käyneet taistelua suomalaisten tuplajuulaisten" keskuudessa puhdistaakseen rivinsä sellaisesta syndikalistisesta periaatteesta, joka tahtoo ehdottomasti rajoittua vain taloudelliseen toimintaan ja joka on johtunut siihen, että sen kannattajat ovat alkaneet julkisesti ja peitetysti halveksimaan ja vastustamaan esim. Venäjän vallankumousta ja sen kokemuksille ja periaatteellisille näkökannoille perustuvaa uutta kansainvälistä työväenliikettä. Suomalainen tuplajuulainen lehti, Industrialisti, joka itse asiassa ei ole I. W. W. lehti vaan jonka toimitustavan määrääjinä ovat osakkeenomistajat, on hyvin paljon tehnyt itsensä vikapääksi Venäjän toverien häväisemiseen ja niiden sosialististen katsomuksien häväisemiseen, joita sen kokemukset todellisesti puolustavat. Se on joutunut tämän takia puolustamaan vastavallankumouksellisten asiaa.

Se on herättänyt suurta suuttumusta työväestön keskuudessa. Esim. Detroitin tuplaajuulaiset osottivat perinpohjin kuinka Industrialistin toimitustapaa näissä suhteissa on täydellisesti väärän ja työväenluokalle vahingollisia tarkoituksia edistävä. Nyt ovat Ohion, Pennsylvanian ja Ala-Michiganin suomal. industrialistista unionismia kannattavat ryhmät pitäneet yhteisen neuvottelukokouksen, jossa he mitä vakavammin asettuvat vastustamaan I. W. W. keskuudessa toimivia kolmannen kansainvälisen häväisijöitä. Heidän pöytäkirjassaan suomennetaan muuan Sangrenin (I. W. W. virallisen kuukausilehden toimittaja, joka nyttemmin on erotettu) muistimmista artikkeleista ja vaaditaan I. W. W. liiton puhdistamista tämänlaisista aineksista. Suomalaisiin julkaisuihin kiinnitetään niin ikään vakavaa huomiota. "Ahjossa" olleita kirjoituksia arvostellaan ja Industrialistiin nähden hyväksyttiin kokouksessa seuraava ponsilausunto:

"Tämä koolla oleva alueen edustajakokous päättää lausua suhteestamme Industirialistiin seuraavaa:

1. Koska Industrialistin toimitus on ottanut tavakseen Venäjän Työläisten Neuvosto-Tasavallan ja Kolmannen Kansainvälisen parjaamisen väittäen muun muassa, ettei Venäjällä vielä olisikaan tapahtunut yhteiskunnallista vallankumousta, sekä, että nykyinen Neuvosto-hallitus ei edes sellaista edustakkaan, verraten Neuvostohallitusta tämän maan Wilson-Palmer-Burleson hallitukseen, pidämme me sellaiset väitteet, jos ne vain aijotaan sivuuttaa siten, että ei lehden lukijoille paljasteta sellaisten väitteiden tekijöitä, lehden johdon puolelta anteeksiantamattomina rikoksina.

2. Ja koska meidän tietoomme on tullut, että lehden toimitus harjoittaa sensuuria, ei ainoastaan yksityisiin kirjeisiin, vaan myöskin eri unio-osastojen leimoilla varustettuihin kirjeisiin ja päätöslauselmiinkin nähden; ja koska se harjoittaa myöskin sensuuria epäsuorasti katkomalla sille vastenmieliset kirjeet sellaisista kohden, ettei lukija niistä vaan mitenkään saisi ehjää käsitystä, tehden sellaista esim. Detroitin rakennustyöläisten unio-osaston kirjelmään nähden, jossa oijottiin toimituksen tekemiä valheita ja vääristelyjä Neuvosto-Venäjästä ja Kolmannesta Kansainvälisestä.

Me huomaamme, että sellainen toimitustaktiikka ja moraali aiheuttaa lehden lukijoissa äärimmäistä katkeruutta sekä toiselta puolen ennakkoluuloisuutta määrätyissä asioissa, jotka taas puolestaan johtaa joukkojen keskuudessa hajaannukseen joka nyt jo on havaittavissa.

Siksi me päätämme, ellei Industrialistin johtokunta tee lukijoille seikkaperäisesti selvää kutka toimittajat ovat syypäitä Venäjän työläisten Neuvosto-Tasavaltaa ja Kolmatta Kansainvälistä koskevien asioiden vääristelyihin sekä yrittävät korjata sanottua epäkohtaa erottamalla sanottuun tekoon syylliset toimittajat, niin me tulemme katkasemaan kaiken yhteytemme Industrialistin kanssa."

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

NEUVOSTO-VENÄJÄN TAISTELUT AMERIKASTA KATSOTTUINA

Tov. Santeri Nuortevan puhe suomalaisille vallankumouksellisille.

Paremmilta leiviltä ja rauhallisemmilta paikoilta tullen, sanoi esiintyjä tuntuvan vaikealta puhua itse "viimeisen taiston" kiivaassa luokkakamppailun tuoksinassa kovia kokeneille. Palavin mielin seurasimme me, Amerikan suomalaiset, valtameren eroittamina, voitontoivein ja osanottolla teidän taisteluanne ja kärsimyksiänne, tietoisina siitä, mitä merkitsee köyhälistölle joutua asekädessä vastatusten petomaisen porvarivallan kanssa. Se on toista kuin juhlapuvussa lauluin ja soitoin astuskella mielenosoitusretkellä. Tulen läpi kulkemaan jouduttaessa punnitaan, kuka on mies paikallaan.

Venäjän työläisten kuniakkaaksi historialliseksi tehtäväksi tuli ensimmäisenä asekädessä rynnistää maailmansodan järkyttämän, kuolemaansa kohti kulkevan kapitalistisen järjestelmän kimppuun. Te olette siinä taistelussa mukana olleita. Mutta olivatpa eletyt kärsimykset ja menetetyt uhrit kuinka suuret tahansa tänä kolmivuotiskautena, niin eivät ne ole olleet suotta annettuja.

Puhumattakaan porvaristosta, pitivät kaikkialla monet työläisetkin Venäjän proletaarista vallankumousta jonkunmoisena viikon parin kestävänä seikkailuna. Arvostelijat eivät olleet kylliksi tunkeutuneet vallankumouksen taloudellisiin perusteisiin. Omituisinta on se, että ennen syvästi yhteiskuntaelämän kehitykseen perehtyneet sosialistitkaan eivät tunteneet Venäjän vallankumouksessa omaa lastaan, kun vallankumous ei käynyt heidän kymmenisen vuotta sitten kaikessa viisaudessaan kirjoittamiensa lukujen mukaisesti. Olemme laskeneet, että vallankumouksen tulee ensiksi syntyä jossakin hyvin korkealle kehittyneessä kapitalistisessa maassa. Uusi järjestelmä oli jonkunlaisen ihmeellisen teknillisen siirron kautta, yhteiskunnallisen kypsyyden tuloksena siirtyvä valmiina meidän nautittavaksemme. Venäjän vallankumous osoitti toista. Kapitalistinen järjestelmä, rahavallan voima, luhistui siltä kohdalta, missä porvariluokka oli heikommillaan, nim. Venäjällä. Juuri tämän ja monien muiden seikkain vuoksi, kuten maantieteellisistä syistä ja siitä, että Venäjän köyhälistö ja keskiluokan alemmatkin asteet olivat tuskaantuneina saaneet juoda entisen järjestelmän maljan pohjaan saakka, ei mullistus lisä-sysäyksen tullessa voinut olla tapahtumatta. Sitäpaitsi korkeampaa taloudellista kehitysastettav saavuttamaton työväenluokka oli suhteellisesti vähempilukuisempi kuin porvaristo.

Marraskuun ensi päivänä maailman ympäri ja Amerikaan asti vierinyt viesti ensimmäisen proletariaatin diktatuuriin perustuvan valtion perustamisesta on osoittautunut maailmanhistorialliseksi käännekohdaksi. Jo kolme vuotta pystyssä pysynyt Neuvostovalta tulee edelleenkin seisomaan. Henkeämme pidätellen odottelimme niukalti saapuneita tietoja tapahtumista. Porvarilehtien levittämät tiedonannot olivat useimmissa tapauksissa valheen ja vihan värittämiä.

Vähän väliä joku yleisön eteen vedetty kenraalisankari oli se, joka oli tekevä lopun työväen vallasta. Ja sittenkin pelokkaan odotuksemme ja toivomme jälkeen kenraalit ja amiraalit vuoron perään poistuivat näyttämöltä häviöön ja unholaan, oli ilomme äärimmillään, kunnes taas vihollisemme nostattivat jonkun uuden seikkailijan esille, painuakseen uudelleen hornan kattilaan.

Suomen vallankumoukselliseen Kansanvaltuuskunnan edustajana Amerikassa, tapausten keskuksessa New Yorkissa, oli puhuja tilaisuudessa pääsemään perille moniin punottuihin juoniin ja salaliittoihin, joita rahavallan loistosaleissa ja hämärissä komeroissa suunniteltiin Neuvosto-Venäjää vastaan. Porvarillinen lehdistö oli valheesta tehnyt tieteen. Komeilla otsikoilla tiedoitettiin niissä: milloin mikin valkokenraali oli valloittanut Pietarin; milloin Lenin ja Tortski olivat paenneet ulkomaille tahi vangituttaneet tai surmanneet toisensa; milloin taas neuvostojoukot olivat lyödyt perin pohjin hajalle tahi heittäneet aseensa, milloin kko punaarmeija siirtyi Koltshakin puolelle, j. n. e. Odotettuamme aikamme näimme taaskin ilolla ja ihmetyksellä, kuinka kaikkien muiden sortuessa Neuvostovalta vain tuntui yhä enemmän vankistuvan.

Neuvostovallan ja Suomen vallankumouksen kamppailulla on ollut tavattoman innostuttava vaikutus ja luokkataistelun luonnetta selviinnyttävä merkitys Amerikan ja koko maailman työläisille. Kaikista valheista ja parjauksista huolimatta olivat työläiset käsittäneet, että Idässä käydyt taistelut olivat heitäkin läheltä koskevia, omia kamppailuja. Siinä nähtiin taistelu kahden luokan välillä, joita eivät eroittaneet maantieteelliset rajat. "Julmin peto on porvari, kun sen kukkaroon tartutaan", pitää edelleen paikkansa Suomenkin porvaristoon nähden, paljastaen kamalasti luokkasodan aikana sen todelliset vaikuttimet ja päämäärät. Mikään tapaus historiassa ei ole selvemmin todistanut n. s. "sivistyneen luokan" kerskatun isänmaallisuuden kamluutta ja kylmäveristä petomaisuutta kuin Suomen luokkasodan loppuselvitys. Äärimmäisyyteen parjaten työläisiä, venäläisten työläisten avun käyttämisestä, he itse toivat ulkolaisia sotavoimia tukemaan lahtariasemaansa ja jokaisesta raosta ulospursuavan mädän täyttämää järjestelmäänsä.

Näistä seikoista me Amerikassa kirjoittelimme lehtiin, pidimme luentoja ja mielenosotuskokouksia.

Ei löydy maailmassa toista työtä tekevää kansaa, joka sellaisella sankaruudella ja tyyneydellä olisi kestänyt ulkoisten ja sisäisten vihollisten rynnistykset ja nälkäsaarrot, kokenut Europan imperialistien raatelevain susilaumain ulvonnat ja parjaukset, kuin te yhdessä venäläisten toveriemme kanssa. Joka päivä elämässänne on ollut puutetta ravinnon ja vaatetuksen puolesta y. m vältämättömyyden ja tottumuksen vähäpätöisimpiä mukavuuksia myöten. Lieneekö missään toista kansaa tai luokkaa, joka sellaisella nurkumatomalla mielen tasapainolla ja alttiilla uhrautuvaisudella on ollut valmis yhä toistuvasti heittämään vasaransa, kirveensä ja sahansa sekä auransa, astuakseen uusiin taisteluihin päälletunkeilijoita vastaan. On ollut katkeraa ja toivotonta Venäjän työtätekeväin puolesta, että he jonkun kenraalin lyötyään ja kaikella innostuksen voimalla ja halulla luovaan rakennustyöhön laadittujen suunnitelmain mukaisesti tartuttuaan, jolloin yhteiskunnan koneisto alkoi hetkellä käyntiin, oli taaskin jätettävä koneensa ja työkalunsa sekä otettava miekka ja kivääri käteen. Parhaimmat miehet vastuunalaisilta paikoilta ja järjestöistä oli lähetettävä rintamille torjumaan taaskin jotakin mailman suurporvariston nostattamaa kätyriä, jotka ohjelmaan kuului Neuvosto-Venäjän kuoliaaksi koristaminen. Olimme näistä sitäkin rauhattomampia, kun kuultiin Amerikan hallituksen luovuttaneen Ranskalle kaikki sodasta ylijääneet varustelut Puolaan suurelle kiireellä kuljettettaviksi. Silloin kyselimme vakavina toisiltamme, kestävätkö enää nuo kolmen sotavuoden äärimmilleen kiinsaannuttamat. Ja taaskin hämmästyksellä havaittiin, että hyvin kestivät, vieläpä murskasivatkin vihollisensa. Ja nuo voittajat olivat niitä nälän ruumiillisesti näännyttämiä, riekalevaatteisia ja avojalkaisia nuoria miehiä, joita silloin tällöin tapailee Moskovan kaduilla, vaihtelun vuoksi tilapäisinä karkulaisina rintamilta. Puna-armeijan lujaa muuria vastaan